

**En meget smuk
Fryde-Sang,
over
Høysangens 7 Cap. 11, 12 Vers.**

**Kom Min Kiæreste! lad os gaae
ud paa Marken; lad os blive Nat-
ten over i Landsbyerne; der vil jeg
give dig min megen Kierlighed.**

**Melodie: Kom o Livets Aand etc.
eller
Jeg min Ungdom vil fremdrage etc.**

Trykt 1783.

1.

Ach! hvad skal jeg i de Stæder,
Hvor kun List og Uroe er?
Kiære Ven, kom, jeg mig glæder,
At vi ud paa Marken der,
Uden Sorrig og Fortræd
Blive kan i Kierlighed.

2.

Om end større Pragt kan sees
I en Stad, end uden for;
Det dog alt af mig beles,
Som har giort langt bedre Kor;
Thi din Kys der ude, kan
Fryde uden all Modstand.

3.

Skulde jeg din Kyssen nyde
Udi Staden for hver Mand;
Og mig dine Læber fryde,
Saa min U-Ven saae det an;
Da blev vist min Elskov fri
Lignet ved et Hykleri'.

4.

Kiød og Blod kan ej forfare,
At os Herren har saa kier;
Seer dertil den Spotter-Skare,
Som i Aanden drukken er
Af Vellysters rige Strøm;
Det da agtes for en Drøm.

5.

Som en Brudgom helst sin Mage
Udi Løndom kysse vil,
Fordi at det ej skal nage
Nogen, som mon see dertil;
Saa gir Du i Løndom din
Allerbeste Glædes Viin.

6.

Naar mig Kierlighedens Hede,
Søde Jesu! tænder an;
Naar Du Liv og Siæl vil lede
Paa den søde Vellysts Plan;
Saa udbryder alt i mig,
Som en Strøm ret veldelig.

7.

Hiertet røres, og min Villie

Bryder ud af Aand og Mund,
Foden kan sig ikke stille,
Men maa springe paa din Grund;
Mine Øjne ligesaa
Af stor Glæde græde maa.

8.

Som en Kilde sig udgyder,
Naar den er ret rig paa Vand;
Og af Floder overflyder,
Saa er den Dig nyde kan:
Han sin yndig Glæde-Stand
Ej for Verden dølge kan.

9.

Han optænker Glæde-Psalmer,
Siunger, springer af all Magt;
I hans Hænder ere Palmer,
Og hans Tunge er opvagt:
Han si Ild ej dempe kan,
Alt maa sees af hver Mand.

10.

Naar du det af Verden høres;
Meener den i Hiernen sin,
At her Galenskab fremføres,
Eller man er fyldt af Viin:
Alt bespottes Mangeded,
Hvad som skeer af Kierlighed.

11.

Derfor Ven! kom, lad os drage
Ud paa Marken, der i Fred
Ville vi os sammenmage

I den søde Kierlighed:
Tusind Gange vil jeg dig
Kysse, og Du atter mig.

12.

Da, da vil vi vore Hierter
Aabne, og for Øjne see,
Jeg din, og Du mine Smerter;
Der skal det for Glæde skee,
At vi vil i Lystighed
Prise vor Lyksalighed.

13.

Du skal siunge: Kom min Due,
Kom til mine Vunders Dal,
Der tør Du dig intet grue;
Du der sikker hvile skal;
Læg dig nu hid til mit Bryst.
Nyd den søde Himmel Lyst.

14.

Da skal jeg for Glæde springe
Udi dine Vunders Saar;
Da skal Jesu, Jesu klinge
Mit Hosanna, hvor jeg gaaer:
Jeg er din, Du min igien;
Det staar fast, naar alt faer hen.

15.

Hør I Blomster udi Enge,
Hør Du Luftens Fugle-Flok:
Jeg med Jesu gaaer til Senge,
Som har kaldet længe nok:
Jeg er din, Du min igien;

Det staar fast, naar alt faer hen.